

Jičínská vinice

Měsíčník křesťanského společenství Jičín 2/2022

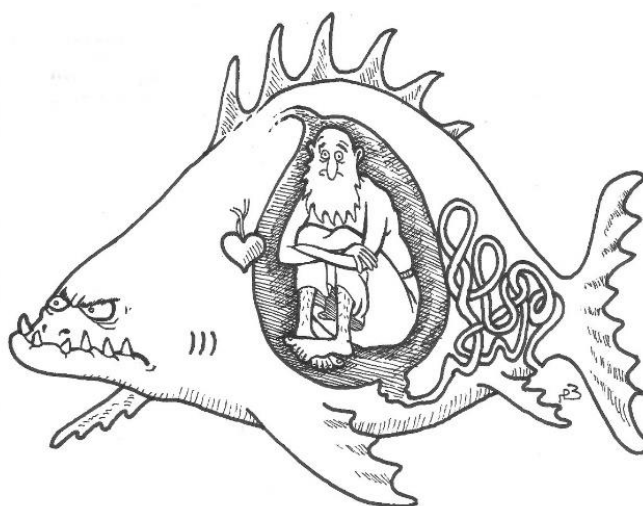

Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.
1 Kor 8,1

VE VINICI NAJDETE:

Úvodník – Ne - zmatkař; Rozhovor s Petrem Plaňanským; Dovolují si také poslat, Pokladna 2/2022; Oznámení

ÚVODNÍK: Ne – zmatkař

Se zmatkaři je vždy trochu problém. Mění svá rozhodnutí. Chvilí dopředu, chvíli dozadu. Každou chvílí je něco jinak. Policejní hlášení: „ Začal zmatkovat při řízení vozidla a tím způsobil dopravní nehodu. „ Dělat věci ve zmatku znamená, nedělat je dobře. Zmatek je chaos. Propadnout zmatku, znamená propadnout chaosu. Nejdřív se to stane v mysli a potom se to přesune do skutečného jednání. Třeba se člověku

klepou ruce, že si nedokáže zavázat tkaničku. Není schopen se soustředit, ztrácí zdravý a střízlivý úsudek, věci neřeší, ale komplikuje.

Tak co? Tak co? Tohle? Ne, to ne! Tak tohle? Ne, to taky ne! Tak co? Asi toto? Zmateně běhá a neví. Není schopen pomoci sobě, natož někomu jinému. Písmo říká, že se nemáme nechat vytrhovat z mysli. Že nemáme zmatkovat. To znamená, ztratit zdravý, klidný a rozumný úsudek. Zmatkař uslyší nějakou špatnou zprávu a začne pobíhat po domě, že něco musíme udělat. Neví co, neví jak, neví kde. Bible říká, že kde je zmatek, tam je také kdejaká špatnost. Zkrátka, zmatek není výrazem Boží moudrosti. To spíše pokoj, klid a uvážlivý úsudek. A i kdyby měl člověk zemřít, tak je to lepší v klidu, než ve zmatku a chaosu.

Protože jsi zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky, která

přijde na celý svět a prověří obyvatele země.

Přijdu brzy; drž se toho, co máš, aby tě nikdo nepřipravil o vavřík vítěze. Zj.3.

Zachovávat Boží slovo znamená přednostně mu naslouchat, poslouchat ho a nechat se jím vést.

Držet se toho co máš, znamená stálost, ustálenost, netěkání. Drž se toho, co máš. Ne toho, co možná mít budeš, nebo toho, co jsi měl. Spokoj se s tím, co máš a to střež. Duchovní život je třeba střežit víc, než ten tělesný. Pán Ježíš řekl, že tělo samo nic neznamena.

Není třeba zmatkovat a běhat sem a tam, protože zmatek je prohra a člověk může sám sebe připravit o to, co má. A nedej se získat pro žádnou stranu, která někoho nenávidí, protože tím bys přestal být na straně Boží.

At' se kolem třeba čerti žení, já jdu za Pánem Ježíšem. Nevím, co budou dělat

jiní. Vím ale, co budu dělat já.
P.R.

Rozhovor

S Petrem Plaňanským

S Petrem se známe mnoho let. Kamarád a kolega. Nemusíme si před sebou na nic hrát a to je prima. P.R.

Jak se ti změnil život od doby, co jsi se stal pastorem? Bylo něco, co ti dřív nedocházelo, že to bude obnášet?

Ke službě slovem (kazatelství či pastorství) jsem byl povolán před více jak třiceti roky, ale než jsem skutečně nastoupil na sbor, trvalo to dvacet let.

V Nymburce jsem v únoru oslavil 14 let služby. Kdybych neměl rád lidi a

kdybych nevěřil Bohu, že může proměnit lidský život (tak jako proměnil můj), asi bych nemohl komukoli sloužit. Změnilo se asi plně všechno - být pastorem znamená být nejen zpovědníkem či kazatelem, ale také někdy tím, kdo skládá uhlí, vozí lidi jako taxikář, pomáhá umýt záchody, vyzvedá druhým děti ze školky, leze s mládežníky po skalách nebo je učí jezdit na běžkách. Takže se pořád učím nebo zkouším něco nového. A co mi nedocházelo? Asi to, že někdy je ta služba skutečně nekonečná - jsou lidé, s nimiž jejich problémy řeším třeba už čtrnáct let a nebere to konce... Na jednu stranu je to služba nejkrásnější, protože pracujete s lidmi a můžete být svědkem Božího jednání v jejich životech. Na druhou stranu je to služba „všivá“, tedy nevděčná - protože když se něco podělá, snadno si z vás lidé udělají hromosvod pro svůj hněv.

Je církev v současné době tím, čím má být? A čím by být měla?

Církev by měla být útočištěm pro hledající a rozkolísané lidi, domovem pro věřící, bezpečným místem, kde se mohou lidé vyjadřovat a v lásce spolu nesouhlasit a zároveň hledat odpovědi na

své otázky, prostředím, kde hraje prim Boží pravda, též místem zvěstování Boží milosti a moudrosti a naděje v Kristu, ale také a především nevěstou, která se těší na příchod svého ženicha, který radostně vyhlíží.

Co tě baví? Jak odpočíváš? Co tě naštvě?

Baví mě pozorovat druhé a naslouchat jim. Baví mě příběhy ať už od lidí nebo z knížek (zejména z Bible) a filmů. Rád včelařím, fotím, a moc rád chodím po horách - nejraději sám.

Poslední dobou zjišťuji, že odpočívám málo a špatně a tak se cítím tak nějak permanentně utahaný. Jsem vděčný sboru, že mi letos poskytne dvouměsíční „sabatikl“, tedy placený dlouhodobější odpočinek, kdy nebudu muset řešit vůbec nic. Snad se naučím lépe odpočívat :-)

Štve mě, že nejsem manuálně zručnější, protože některé práce (třeba se dřevem) by mě i bavily, ale mám mizernou jemnou motoriku, tak ledacos nedávám. A kromě lidské hlouposti a nadutosti mě poslední dobou štve i to, jak mnozí rezignovali na hledání a bránění pravdy

(té Boží) až, jak říkali naši předkové, „do hrdel a statků svých“.

Dovolují si také poslat

Pastýřský list, kde se zamýšlím nad současnou válečnou situací, která se bezprostředně dotýká i nás.

Jak víte, snažím se vystupovat a vyjadřovat pokud možno nestrannicky a nepoliticky - mým úkolem je mít lidi rád, pomáhat jim a být jim nápomocen. Jenže tentokrát si nemohu pomoci, protože nejnovější zákaz a varování ze strany naší nové vlády se týká právě svobody slova. Se slovem pracuji (a žívím se jím) intenzivně posledních 28 let - tedy polovinu svého života, a tak je mou povinností hájit právo na svobodu vyjadřování.

V souvislosti s aktuální dohodou soukromých provozovatelů webů s našimi silovými ministerstvy, která umožnila vypnout některé alternativní weby, a politickým

varováním vrchního prokurátora (který má být z podstaty věci nepolitický a nadstranický) o postihu jiného, než fakticky „oficiálního názoru“, mi nedá, abych nezmínil George Orwella, který se o podstatě svobody slova vyjádřil velmi trefně: **„Jestliže svoboda slova vůbec něco znamená, potom je to právo říkat lidem to, co nechtějí slyšet.“**

A doplňuji je citátem Voltaira (který tato slova údajně nikdy neřekl, ale každopádně vyjadřují můj postoj): **Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale budu do smrti bránit vaše právo to říkat.** Komické je, že naše nová cenzura (jak jinak to označit?) začala právě na výročí „vítězného února“ 25.2.

Řada alternativních webů je naprosto ujetých a lživých, o tom žádná. Nicméně je špatné, že v zemi, v níž nejsme ve válečném stavu, v bezprostředním ohrožení či pod stanným právem, se oficiálně zakazuje jiný, než oficiální

názor. (Samozřejmě by něco jiného bylo, kdyby někdo prokazatelně popíral válečné zločiny či skutky proti lidskosti - holocaust či genocidu, či propagoval nacismus, fašismus či komunismus. Na to pamatují naše i mezinárodní zákony. Mimochodem, komické je, že komunismus během uplynulých třiceti let nového demokratického režimu mohla zcela bezostyšně a beztrestně propagovat KSČM... Není to vzhledem k aktuálním nařízením a krokům tak trochu fraška?)

Odpusťte, prosím, že o tom píšu, ale až příliš si pamatuji z minulého režimu, co to znamenalo omezení svobody slova. Jsem prostě jen víc opatrný. Podle mě je to další nenápadný krok k omezení svobody slova a omezení naší individuální svobody obecně.

Nu a zavírat (nebo vyhrožovat zavřením) někoho za názor, byť je

pomýlenější, sebeblbější nebo pomatenější, mi přijde vsutku idiotské (a v důsledku i nebezpečné). Nehledě na to, že je to v rozporu s naší Listinou základních práv a svobod, a taktéž v rozporu s řadou mezinárodních úmluv, které jsme jako země signovali.

Jak jsem několikrát zmiňoval ve svých slovech dříve, budme ostražití a přiměřeně reagujme na to, co se kolem nás děje. K tomu připomínám ještě jednu lidovou moudrost: „**Cesta do pekel je často dlážděna těmi nejlepšími úmysly...**“

Přeji Vám pokojný týden a pokud možno lepší zprávy!

V úctě P. Plaňanský

OZNÁMENÍ:

PRAVIDELNÉ SHROMÁŽDĚNÍ:

Knihovna V. Čtvrťka,

od 9,30hod.

17. dubna shromáždění v knihovně
není.

KAVÁRNA:

Vždy poslední neděli v měsíci.

Přineste s sebou, prosím, něco na
zub. Nejlepší jsou jednohubky a
chlebíčky a kafe.

SKUPINKY:

Středa: 19,00, Smol.

Čtvrtek: 19, 00. Václ.

Pátek: 19,00. 1x za 14dní. Šlc.

MLÁDEŽ:

25. března - Jičín

8. dubna - Hořice

22. dubna - Jičín

STARŠOVSTVO:

3. dubna 14hod. Kl.

POČET ČLENŮ:

41 dospělých

5 nezletilých, 12 dětí.

VELIKONOČNÍ

SLAVNOST:

Se uskuteční 17. dubna na
Nebákově, začátek v 11hod.
Chcete-li se zúčastnit, přihlaste se u
Petra R. Je to výborná příležitost
pozvat přátele.

PODPORA HOSPICU

DUHA:

Chcete-li se připojit k finanční
podpoře hospice Duha na letošní
rok, domluvte se, prosím,
s pokladní Janou K.

MĚSÍČNÍK:
Křesťanského společenství Jičín
Lucie Spáčilová
E-mail: ksj@centrum.cz